

RÍMEK OTTHONA

KÖLTÉSZET NAPJA 2025

ÜNNEPI KÜLÖNSZÁM

A VERSÍRÓ PÁLYÁZAT MŰVEI

TARTALOM

04

Köszönet
Költészet Napja

05

Szöllősi Bernadett,
Március

Tormássy Erzsébet,
Tavaszi

06

Házi Henriette,
Ravasz tavasz

07

Baranyai Lilla,
Tavaszi

08

Tormássy Erzsébet,
Tavaszivárás!

Garab Hanna,
Tavaszi

Éliás-Mezey
Erzsébet,
Mondom: Vers
versus szénaboglya

09

Bozóki Gabriella,
Ablakomon át

Kelemen Kira,
Bentához

10

Házi Henriette,
Az esti szél sóhaja

11

Navratil Zsuzsa,
Benta
Tavasszal, Sós-kúton

12

Kucsera Klára,
Istenarc pár
versfodorban

13

Kojnok Maja Panna,
Tavaszi varázslat

Varga Dorottya,
Tavaszi ébredése

Rímek otthona

14

Veres Lilla,
A tavasz hírnöksége

Pluhár Márk,
Tavaszi árad

Dömötöri Martin,
A tavasz

15

Csatlói Hanna,
Tavaszi

Zachar Aliz,
Tavaszi

16

Brüller Sándor,
Tavaszi költemény

17

Hadjipetrou Arthur
Teo, Futótűz

Pelcz Emília,
Tavaszi hangulat

18

Házi Henriette,
A madarak mindig
előbb ébrednek

19

Karcagi Diána,
Tavaszi

Kállai Ramóna,
Tavaszi

20

Grancea Máté,
tavaszi

Imre Katalin,
Pillangó

Győry Barna,
A tavasz köszöntése

Lehotkai Levente,
A tavaszi tánc

21

Fekete Laura,
Tavasszal az élet

22

Tuzson Csenge,
Tavaszi

Göde Petra,
Tavaszi

23

Szolnoki Petra,
Tavaszi

Aranyosi Zselyke,
Tavaszi ébredés

24

Sebestyén Mira,
Tavaszi

25

Bartis Noel,
A tavasz kezdete

26

Csonka Emese,
A tavaszi

Bodor Márton,
Tavaszi

27

Szita Dorottya,
Tavaszi

Szabó Zoé,
Tavaszi

28

Házi Henriette,
Kikelet (részlet)

KÖSZÖNET

Tisztelt Pályázók és Költészetkedvelők!

Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik részt vettek a Költészet Napja alkalmából szervezett versíró pályázatunkon. A több mint 40 beérkezett mű nemcsak a tehetségüket tükrözi, hanem azt is, hogy milyen mély és sokoldalú módon képesek kifejezni az érzelmeiket és gondolataikat.

Hálával tartozunk, amiért megosztották velünk alkotásaikat, és közösen ünnepelhettük a költészet szépségeit. Az a szeretet és kreativitás, amely minden versből árad, különlegessé varázsolta az eseményt. Külön köszönet illeti Házi Henriettét, akinek támogatása és elkötelezettsége nélkül a kezdeményezés nem jöhetett volna létre.

Őszintén bízunk abban, hogy a pályázat maradandó és örömteli élményként szolgált, és a jövőben is megörvendeztetik a világot költészetük szépségével. Köszönjük, hogy csatlakoztak kezdeményezésünkhöz, és hozzájárultak annak sikeréhez!

A várakozásainkat messze felülmúlta a részvétel, és a rengeteg költemény valódi örömet szerzett nekünk. Szívből reméljük, hogy ez az esemény hagyománnyá válik, és jövőre ismét egy hasonlóan sikeres pályázattal ünnepelhetjük meg közösen a költészet napját!

Szeretettel ajánljuk figyelmükbe a beérkezett remekművekből készült kiadványunkat. Bízunk benne, hogy örömet lelik benne, és méltóképpen tükrözi a költészet iránti elhivatottságot és alkotói szellemet. Reméljük, hogy a versek kedvet ébresztenek az alkotáshoz, hogy jövőre Önök is megoszthassák gondolataikat és érzéseiket a költészet varázslatos nyelvén.

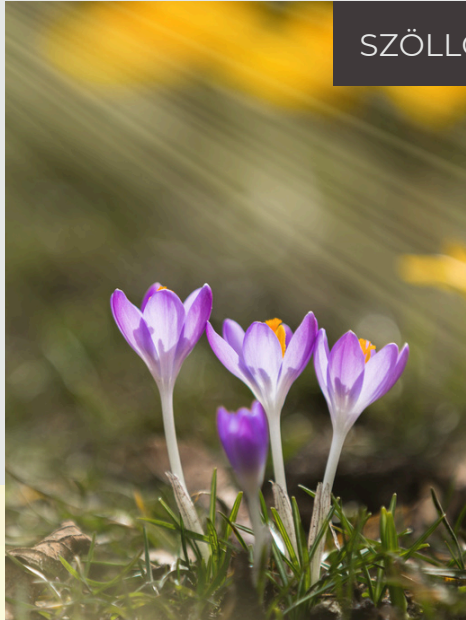
KÖLTÉSZET NAPJA

A Költészet Napját minden évben április 11-én ünnepeljük Magyarországon, amely a magyar irodalom kiemelkedő alakjának, József Attilának a születésnapjára esik. Az ünnep 1964-ben került először megrendezésre, és azóta is jelentős esemény a magyar kulturális életben.

Ez a nap nemcsak irodalmi, hanem közösségi élményt is jelent, hiszen számtalan iskolákban és könyvtárakban zajló eseménnyel próbálják bevonni az embereket a versek világába. Ezáltal a Költészet Napja nemcsak a múlt nagy alkotóinak tiszteletéről szól, hanem a jövő generációinak inspirálásáról is. Versíró pályázatunk szorosan kötődik ehhez a csodálatos hagyományhoz, gazdagítva a költészet napi programok sorát. Reméljük, hogy hozzájárulhattunk ahhoz, hogy az ünnep még színesebb és emlékezetesebb legyen!

RÍMEK OTTHONA

SZÖLLŐSI BERNADETT, MÁRCIUS

Bőröndjével kezében a tél
dér lábakon az állomásra siet.
Épp begördül egy szerelvény –
felszáll rá és retúrt fizet.

Vonattal robog tova a hideg,
a langy meleg a kertek alatt érkezik.
Egy kis ibolya a levelek közt zizeg,
orgona színével egy tyúkhúrnak
kérkedik.

Felhők lógnak le az égről,
úgy lesik, hogy közeleg a tavasz.
Egy öreg tölgy is emlékszik rá régről,
üdvözlésére a fák térdig hajlanak.

Meztelen talppal áll a réten a tavasz,
harmatot lehel a haragoszöld fűre.
S hogy meg ne hűljön, sálat varrat:
a nap sugarát, mint cérnát, befűzte
egy tűbe.

Krókus-színű kendő, szegélye
jácint,
közepébe virág öltve, tulipán piros.
S hogy szép legyen, egy aranyeső
ráhint
egy egész kosárnyi sárga szirmot.

Ébred minden a fagyos tél után,
az összes virág szirmot bontogat.
Az első nap sugara ad rám
fényruhát,
míg a márciusi szél rázza a
lombokat.

TORMÁSSY ERZSÉBET, TAVASZ

Mosolyog a napsugár, fényben úszik a határ,
szívrepesve vártuk már.

A természet levetette hideg, rideg köpenyét,
reményteli tavasz idő vette át a szerepét.

Ebben segít napsugárnak éltető Szent Ereje,
égről ragyog az áldása fagyoskodó földünkre.

Hatására újra éled a pihenő természet,
megindul a nagy körforgás, tavasz váltja a telet.

Megkönnyebbül minden ember látva zord tél véget ért,
és vidáman élvezheti tavasz minden örömét.

Házi Henriette, Ravasz tavasz

Nem siettetem én a tavaszt,
Jön az úgyis, habár oly ravasz.
Esővel öntöz, és langyos széllel
Dacolva harcol a hideg téllal.

Hoz egy kis napsütést, meleget,
Télen fáztam már eleget.
De a természet még megtréfál,
S újra a hideg tél mellé áll.

Egyik nap még a hó is eshet,
Az ember ismét didereghet,
Aztán melegem lesz másnap,
S hétágról süt majd a nap.

Néha a szemembe fúj a szél,
Helyettem akkor szél beszél,
Suttog, majd hangosan süvít,
S aztán hirtelen felrepít.

Fentről csodálhatom a Földet,
Nem csak engem, fákat is görget,
A hajam kóca szemembe hull,
S a tájra fekete árny borul.

Ám, amikor nem is gondolnám,
A Nap előbújik, s jóformán
A semmiből lőn világosság,
S nem tör rám a magányosság.

Élvezem a langy meleget,
S hamar elfelejtem a telet.
Így játszadozik velem a természet,
Szeszélyeivel felemészthet.

Olykor a fejfájás gyötör,
Olyankor semmi sem gyönyör,
Elbújnék egy sötét szobába,
Befalazódnék a magányba.

Ám, ha a nap újra előbújik,
Fejembe egy jó érzés kúszik.
Valami új csodát látok,
A természettel eggyé válok.

Élvezem a tavasz közeledtét,
Feledném a tél hidegét,
Szeretem a simogató, lágy szellőt,
De újra takarja a napot a felhő.

Harcolok a szürke fellegekkel,
Nem tudom, reggel mit vegyek fel,
A kopasz fák is ruhába bújnak,
Részese lehetek valami újnak.

Melegebb lesz, s bízom benne,
Hogy felhők helyett napfény lenne.
Bár az idő nap, mint nap ravasz,
Beköszöntött végre a tavasz.

Tavaszi

O tavasz, úgy dőltél előre,
 friss illatok szállnak fel az égbe.
 Csak csösz, ucsa a nap felé,
 úgy ragyog, mint miniken a lélek.
 Reggel a madarak hangja ébreszt,
 mint katalmas kőben az ének.
 A réteken virágok nyílnak,
 közben gyönyörű dolgait innak.
 Mindenki a régi virág vágya
 de a kompetenciát vizsgálja.
 A változó nagyon fontos,
 hogy padló ne legyen koszos.
 Hírvétköz fejtük a himes tozart,
 amit a fiúknak adunk tovább.
 Kalácsot készítettünk reggelire,
 ez a kenyér a táj teljese.
 A balandok napja nagyon ügyes,
 ezért lett anyám izes.
 Azt hiszem hogy csak kedveskedem,
 de helyette inkább leöntöttem.
 A karakodást nem szeretem,
 és a parfümöt sem kedvelem.
 Az egészben a kedvenc részem,
 hogy a hajai már megint rémes.
 A versenki itt végleg véget ér,
 mert ennél ráér nem lenyeres.
 Munkámat itt el is kezdem,
 nemilem tetőzött a versöm!

Tormássy Erzsébet, Tavaszvárás!

Havas téli világ gazdag pompájában,
gyönyörködik szemünk karácsony
havában.

Nincs is szebb ilyenkor fehér csillogásnál,
hó födte, csend lepte pihenő határnál.

Januárban februárban még hó dunna
rajtunk,
természettel együtt téli álmod alszunk.

Ám, ha nap sugara cirógatja arcunk,
sóvágó örömmel tavasz után vágyunk.

Földünk újulása, rügyek fakadása,
szeretett évszakunk jól ismert csodája.

Madarak százai hangosan dalolnak,
a fecskék és gólyák ismét köztünk
vannak.

Áldott napsugárban megpezsödül az élet,
régén várt szép tavasz, Isten Hozott
Téged!

Garab Hanna, Tavasz

Március az évszak kezdete,
a csendes táj is felébred.

Április az évszak középpontja.
Bolondos tréfák találomra.

Május az évszak nyugalma.
Májusfa állítása hagyomány napjainkban.

Szép színes tájak erre-arra,
oly színes, mint égen az alkonyat.

Reggel madarak csicsergése szól,
De az ébresztő dalolva beleszól.

**Éliás-Mezey Erzsébet,
Mondom: Vers versus szénaboglya**

összehányva, megtaposva
ki nem érti rendjét
szálait rosszul fogja
rosszkor gyűjti, nem forgatja

vers versus szénaboglya

minden szála külön étet
táplálja, akit széttépett
a kín, mit nem értett
miért tör rá, miért éget

versus szénaboglya

mezők összegyűjtött csokra
minek, ha nincs, ki almod rakjon
vagy ropogós étet adjon
állat, ember ne bolyongjon

szénaboglya

fogalma sincs, miért

mondja

mondom

lábon rohad fenn, a dombon

RÍMEK OTTHONA

KELEMEN KIRA, BENTÁHOZ

Dombok között csörgedezik
a mi kis patakunk,
régesrég Bentának nevezik
általa lett elválasztva a falunk.

Laknak benne állatok
kacsák, daruk, békák,
partja mentén találkoznak a barátok,
jól esnek itt a hosszú séták.

Kedvencem a kacsza család,
de mesés szép látvány a szitakötő
lám itt futkorászik kutyád
a táj mindenkit lenyűgöző.

Vigyázzunk rá nagyon
egy van belőle nekünk,
hogymindig tiszta vizet adjon
és legyen sokáig velünk.

BOZÓKI GABRIELLA, ABLAKOMON ÁT

Üvegablakon át nézem, hogy
rügyeznek
a fák, friss hajnal illata szobámba
oson,
kacéran táncol gyűrött párnámon.
Siető léptek, halványuló fények;
ébred a világ, s nyugovóra térek.

A napfény szemérmetlenül töri meg
csendemet, hullámok dalára
keringőzik
a sirálysereg. Mámoros éjjen'
meghitt tömegek, szenvedélyes
szemek;
tombol a világ, s fel sem kelek.

Őszi sanzon dallamára hullnak a
levelek, a zápor dúsan erezett
felszínükről pereg; megvadult szél
ragadja magával a percek porát,
s homályt látok az ablakomon át.

A jég tükrén verődnek az égi fények,
kandalló lángja mellől szól a
meghitt
ének. A hangfoszlányok távolodnak,
megfagy a folyó, a meggyötört erek;
elalszik a tűz, s útra kelek.

HÁZI HENRIETTE, AZ ESTI SZÉL SÓHAJA

Mindent csak lerombolok, és nem építek,
Magam után romot hagyok,
Fákat, házakat a magasba repítek,
Én az esti szél vagyok.

Sivatag homokját dűnékbe formázom,
Kis-és nagy hegyeket látsz ott,
Egész nap fáradhatatlanul tornázom,
Munkám nyoma mindenhol látszott.

Engem nem szeretnek, csak a vitorlás hajók,
Rám nincs szüksége senkinek,
Testem elhagyják szellők és sóhajok,
Én nem vagyok jó semminek.

Nem sokkal jobbak a testvéreim sem,
Ciklon, hurrikán tornádó,
Nálunk erősebb a Földön semmi nincsen,
Életünk gonosz, s támadó.

Láthatatlan testem, mégis érzed: vagyok,
Lehetnék akár szellem is,
A kívánságaim nem is olyan nagyok,
Lehetne vágyam nekem is.

Nem akarom, hogy az ember ne szeressen!
Nem akarok rosszat tenni!
Azt akarom, hogy élete boldog lehessen,
Én csak jó akarok lenni!

Ha meglátnak, ne meneküljenek el,
Éljék tovább életüket!
Nem akarom, hogy városok tűnjenek el,
Akarom a szeretetüket!

Szeretnék kedves és szerethető lenni!
Akár a tavaszi szellő,
Éjjel is valami jót akarok tenni,
Legyek hasznos, mint egy felhő.

Megöntözném a földet, a virágot,
S általam új élet fakadna,
Megmenteném ezt a gyönyörű világot!
Kezemhez halál nem tapadna.

Kérlek, ne gyűlölj, ne menekülj a sötétben!
Szélnek is lehet óhaja,
A Földön éljünk egymás mellett békében!
Ez az esti szél sóhaja.

Tavasszal, Sóskúton

Miért szeretem Sósikutat?
Itt fut a Benta –patak,
S Pöttyös Panni nagymamája
itt ültet virágokat,
az ég kékje itt a legszebb,
a tavaszi héricsek
illatoznak, fenn a dombon,
Ne szedd le, csak nézegesd!
Rózsaszín habkoronában
táncol minden almafa,
Idős nénik ráncaiban
él a tavasz mosolya.
Ne vess rá a napra, égre,
kőre, patakzó esőre,
átitatja lelkedet,
kibomlik a szeretet:
Tipegnek a kisbabák,
Szalad a víg ifjúság,
óvodába, iskolába.
kinek, hova visz a lába,
Anyukák és apukák.
nagymamák és nagypapák,
cicák, kutyák. lovacskák,
kecskék, lepkék, katicák,
nyújtóznak az égre:
ITT A TAVASZ VÉGRE!

Benta

Jó lenne egy parti!
Lehet Benta- parti?
Kuruttyolni ki fog?
Kelepelni ki kész?
Túl nagy a csönd... talán
eltűnt minden zenész?
Elköltöztek volna?
Vajon mi az oka?
Szennyezett lett a víz,
s az Óperencia?
Hogy fogunk itt élni,
táncolni, zenélni,
Tojásokat ki rak?
S csibét felnevelni?
Természet!
Segítünk
együtt
megmaradni!

RÍMEK OTTHONA

Vándorolva út porában,
csillogó fű harmatában,
meztelen talp lábnyomában.

Gyöngy tavaszban, áradásban,
égi felleg-áztatásban,
rügyfakasztó áldomásban.

Széltekergő hurrikánban,
perzselődő pusztaságban,
lombveszejtő sárgulásban.

Messzi-távol óceánban,
Bércre néző szembogárban,
csillagoknak ég-honában.

Jégvremben, tépő fagyban,
ott keresgél minden agyban,
felzokog kicsinyben s nagyban.

Békességben, háborúban,
vígságban és baj-borúban,
domborúban, homorúban.

Épülésben és romokban,
kézzel írt szavak homokban,
Ő időz el korszakokban.

Ott a korhadt temetőben,
zsengeként a csecsemőben
felbukkan az Eredőben.

Él a sejtben, él a vérben,
dús teendők sűrűjében,
hű mesélő tollhegyében.

Szókertészek énekében,
műremekben, népzeneben
ékességek rejtekében.

Ébredésben, szép reményben
csillanó fény ég-szemében,
végtelennek tengerében!

KUCSERA KLÁRA,
ISTENARC PÁR VERSFODORBAN

KlárInda
www.klarinda.hu

KOJNOK MAJA PANNA
TAVASZI VARÁZSLAT

Tavaszi jött, zöld a mező, virág szól: „Szép az idő!”
Katicabogár száll egy ágra, még a szél is táncot jár ma!

Színes pillangó száll felhők közé, madárdal csendül, az erdő fölé.
Napocska süt, az ég nevet, felhők úsznak felettem fent.

Méhecskék táncot járnak, színes szirmokat csodálnak.
Szívemben most öröm zsong, tavaszi dallam vígan dong!

VARGA DOROTTYA
TAVASZ ÉBREDÉSE

Langyos szellő táncra kel,
suttogva jár fák között,
bimbót bont a büszke ág,
s a napfény rá mosolygott.
Csörgedez a kis patak,
víg dalt zeng az rét felett,
s mint ezüstös üveghang,
csilingelnek cseppek.

Rügy fakad és zöld levél,
fényben fürdik a határ,
tarka réten száz virág
édes illattal vár.
Pacsirta száll ég felé,
csőrén dallal köszönti,
s a tavasz, mint álmos lány,
karját nyújtva öleli.

Veres Lilla, A tavasz hírnöksége

A Nap aranylón földre száll,
a dér már messze jár.
A tél fehér palástja szertefoszlik,
Ahogy a természet tavaszlik

Zöldbe öltözik a táj,
Eltűnik a homály.
A nap már nem rejtőzik el,
S virágot bont a földi kebel.

A rét virággal integet,
tavasszal mindenki felnevet.
Én is ünneplek szívvel, szabadon.
S hallom, hogy az öröm felharsan ajkakon.

A Balaton tükrén fények úsznak,
S szinte látom, hogy a halak úsznak.
A parton halk dal száll a szélben,
A szívem, lelkem feltöltődik véle.

Pluhár Márk, Tavasz árad

Nyílik a rét, süt a nap
langyos szél fújt aznap.
Csobog a víz, Kékül az ég
madarak repülnek, olvad a jég.

Felkel a fény, virágzik a kert
éled a pusztás, locsolják a kendert
Méhek zümmögnek a pusztáson
beporoznak minden virágot az utcákon.

Zöldelnek már az ágak
Vakondok a földben ásnak
Lepkék szállnak, leng a levél
minden madár újra beszél.

Tavasz érkezik, föld feléled
napfény simítja a rétet
Minden zöldül, illat árad
napfény vet virágra árnyat

Dömötöri Martin, A tavasz

Táncol a tavasz, még fény is tündököl.
Napfény nyújt nyugalmat, s nyílik a sok tulipán.
Virágok virradnak, vidáman a réten,
madarak szállnak csendben, s szépen az égen.

Friss fuvallat fúj, az újjászületés zsong,
egy kislány a kertben szépen vigyorog.
Figyeli a mókust, mely megcsillan a fényben,
de elszalad, s nem hagyott mást, csak egy
pelyhet.

Eleredt az eső, majd kisütött a nap,
egy szívárvány nézett be az ablakom alatt.
Szellő jó erről s arról nem tudni merről,
Felhők gyűlnek felettünk, s leszakad az eső.

Égivándor száll az égen s dalával hív téged
Virágos bimbók bódítják a szívet.
Illatos fákat érzel s frissen nyírt fűvet,
ez a tavasz illata, melyet oly szeretünk.

A színek élénkek s vidámak mindenhol.
Mindig látsz egy vidám embert az ajtóból.
Az állatok is örülnek az erdőben,
ily csodás legyen mindenki esztendője.

Csatlósi Hanna, Tavasz

Kedvenc évszakom a tavasz,
mikor a hegy már nem havas.
Nem jegesek a tavak,
Valamint sokkal több a gyermeki kacaj.

Nyílnak a kertben a színes virágok,
amiket annyira imádok.
Tulipánok, gyöngyvirágok, vadvirágok,
mint a réten a legszebb álmok.

Mikor megérzem az eső illatát,
lelkemet boldogság járja át.
Kacagó szél, csapkodó villám után,
Tudom, hogy vidám nap vár rám.

Rohan az idő, a tavasz úgy fut, mint a nyúl.
Aztán a nyár hamar mindent felülmúl.
Kettőt pislogok, itt az ősz,
Végül a tél mindent legyőz.

De ne búsulj, újra eljön a tavasz,
ami kedves virágba borít mindent,
minduntalan.

Zachar Aliz, Tavasz

Sétálnék én réten, érezném a szelet.
A szelet, mely pajkosan játszik a zöld réttel.
Nap sütné fejem felett, hallanám hangod,
mit a tavasz visz el a téllel.

Érezném a napsütést az arcomon,
mit hideg már nem rejt el.
Hallanám friss folyó suttogását-
édes csengését fülembe.

Lassan elérve végünket,
meglátogatnám kedvenc kertünket.
Hol hervadó élet helyett-
újra láthatnám a virágzó életet.

Kis idő melyet itt tölthettem,
ellepte szívem melegséggel.
Talán valóság volt? Nem hiszem.
Látom virágaim rügyezni az égi kertben.

Brüller Sándor: Tavasz költemény

1 Itt a tavasz nincsen Panaszt

Nedű a szarvast nem is gyapjas

Minden nap egy új csodát hoz

Ezért kell átmenetiségységhez

2 Márciusban minden olvad

A jégsapkák nagyon sötétnek

Megdermednek a csermelyek

A földalmon mérlegnek

3. Áprilisi álmanom nekem

hogy kivirágzik a kertem

Tajánrt keresni nem értem

Máskor mindket megértem

1 Szégyenem a szép máskor

Lesz boldogsággigantikus

Anyák napján könyvesen hullik

Csúsznak a lelkes puszták

2 Tavasz akar a festéke

Minimális ember lelket

Földet élhet földet élhet

Szelemre embert élhet

RÍMEK OTTHONA

PELCZ EMÍLIA, TAVASZI HANGULAT

Itt a tavasz, vártuk már,
hogy visszarepüljön a kismadár.
A rét virágokban pompázik,
Ebben az évszakban már senki sem fázik.

A játékos szellő táncra perdül
Néha néha kissé enyhül.
A kopasz bokrok kirügyeznek,
A gyerekek meg fát ültetnek.

Beköszönt a melegség,
De gyakran van egy kis nedvesség.
Vidám nap süti arcunkat,
Fürge szél fújja a hajunkat.

Téli álomból felébredő állatok,
Mókusok, ürgék és szárnyasok.
Álmosan kelnek ki ágyukból,
És boldogan köszönnek házuktól.

Tavasz a húsvét évszaka,
Tojás, sonka kerül az asztalra.
Fiúk leányokat locsolnak,
Cserébe piros tojást kapnak.

A gólyák fából fészket raknak,
Ahol sok ideig laknak.
Vidáman, dalolva énekelnek,
Dallamuk tetszik egyeseeknek.

HADJIPETROU ARTHUR TEO, FUTÓTŰZ

Tavasszal a futótűz
mindent pusztít, vadat űz,
Villámként terjed,
Félelmet gerjeszt.

Tavasszal a futótűz
zsarnokokból tréfát űz,
Európát hódít,
Szabadsággal bódít.

Tavasszal a futótűz
elnyomásnak keresztűz,
Támad már a karhatalom,
Beindult a forradalom.

Tavasszal a futótűz
ha nem vigyázol belesülsz,
Költők szava beleragad,
Magyarságod sose tagadd!

HÁZI HENRIETTE

A MADARAK MINDIG ELŐBB ÉBREDNEK

A madarak mindig előbb ébrednek,
Még alszom.
Az ablaknál a fülembé énekelnek,
Meghallom.
Még álmos vagyok, kinyitnám a szemem,
Még nem megy.
De a fülembé beleénekelnek,
Nem egy.
Ám jól esik nekem ez a lágy dallam,
Felkelek.
Kinyitom az ablakomat, hogy halljam,
Fülelek.
A madarak már fürgén ugrálnak az ágon,
Jól látom.
Én meg újra heverek az ágyon,
Háton.
Szabad vagyok, mint a madarak az ágon,
S világon.
Szabad, mint a méhecske a virágon,
Virágom.
Nem vagyok filozófus, ám gondolkodom,
Hol vagyok?
Az ágyamban vagy az erdőben?
Okoskodom.
Hol lakom?
Ébren vagyok, vagy alszom még, vagy
álom?
Csodálom.
Ami nekem jól esik, amire vágyom,
Azt csinálom.

Karcagi Diána, Tavasz

Tavasz jön, a fák virágoznak,
A rétet fűti a szellő, mik titkokat súgnak,
A nap aranyfénye mindent beragyog,
A világ újra éled, mint minden kis dolog.

Madárdal szól, a légben száll,
Bimbók nyílnak, virágok hullnak.
A föld öleli a nap sugarát,
Tavasz illata, mint édes varázs.

A patak csobog, s a fák zöldellnek,
A rét tiszta, mint a friss reggelek,
Körbe jár a friss tavaszi fuvallat,
Békés csendben elalszik a sugallat.

Zöldbe borul minden,
A tavasz meséje, sosem érhet véget,
S a szívek újra szeretettel megtelnek,
Mert tavasz van, és minden újra éled.

Kállai Ramóna, Tavasz

Tavasz jön, a nap ragyog,
Fákon zöldellő rügyek fogynak,
Virágok nyílnak, illat száll,
Földön-bársonyos, puha a már.

Cicák játszanak a fűben,
Pillangók táncolnak a kék égben,
Fut a szél, zúg a fák között,
Tavasz szívünkben újra növekedett.

Sárga nárcisz, piros tulipán,
Minden színben pompázik a világ,
Gyerekek nevetnek a réten,
Feltámad a természet, öröm érkezik.

Este a nap lassan lemegy,
Csillagok gyúlnak, az ég is nevet,
Tavaszhoz új reményt, varázst,
Minden nap egy új kaland, csodás!

Grancea Máté, tavasz

tavasszal kinyílnak a virágok
S köszöntik a világot.
Nagy tél után eljön a gyöngyvirág
és elmúlik a hideg jégvilág

A fák már zöldlevelet zöldellenek
kicsike cinegék ablak alatt énekelnek
Mennek, jönnek az állatok
virágoznak a színes virágok

Futkos a réten a fehér foltos őz
nagy mama a konyhából délre megfőz
Menekül a mezei nagytestű nyúl
hogyan elbújjon a bokorba messze túl

Téli kabát nem kell már
nincs több eső nincs több sár
itt van már a jó idő
csupa zöld a nagy mező

Győry Barna, A tavasz köszöntése

Itt a tavasz, jaj, de jó!
Alszik már a Télapó.
Fütyül itt a sok rigó,
locsolkodni, hű, de jó!

Kisütött a nap is már,
kizöldült a vén határ.
Levettük a kabátot,
Sütjük már a kalácsot!

Kivirágzott a barackfa,
nem lesz okunk panaszra!
Felöntünk a garatra,
Bekopogunk házakba!

Elmondjuk a versünket,
begyűjtjük a pénzünket.
De, ha csokit dobunk ránk,
megköszönjük azt is ám!

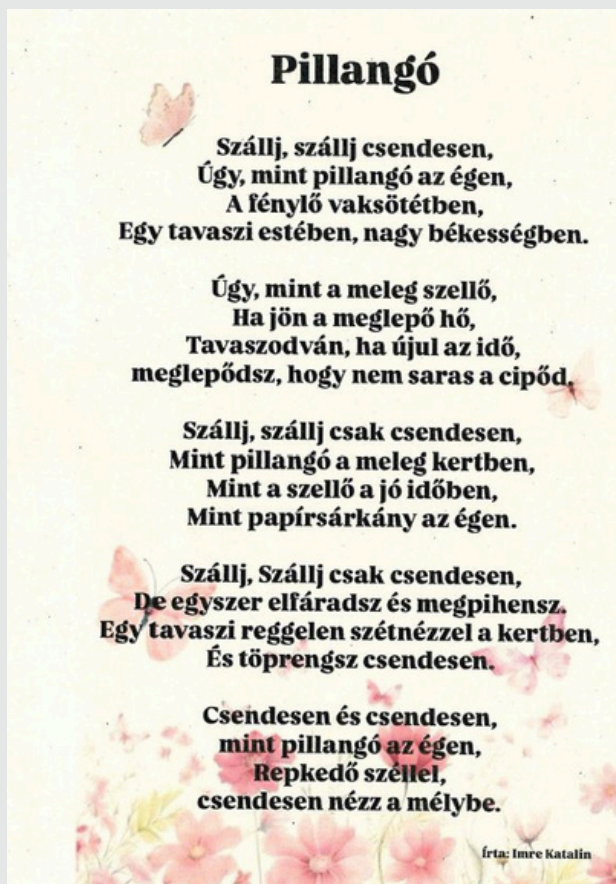
Lehotkai Levente, A tavaszi tánc

Elfújta a telet a szél sokasága.
Előbújt a mezők első vadvirágja.
Az ég kék hátterén madarak halladnak.
Fényesebb az ébredés a langyos pirkadatnak.

Patak csillogva táncot jár,
Ezüst szalagja a fény felé fut.
A réten a hajnal ébredés már.
Madarak zengnek a fán.

A virág bimbójának álma lett.
Szálltak szirmai föld felett.
Eljutottak szép vidékre.
Hegyre-völgyre, tenger kékre.

Fény és illat táncot jár.
Hajnali harmat könnybe száll
Csoda mi itt van hajnali virág.
Örökké tart és tovább a hajnali tánc.

Fekete Laura : Tavasszal az élet

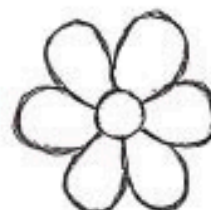
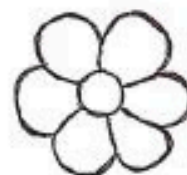
Elmúlt a tél de megjött a tavasz,
Vidáman játszik egy rakat kamasz,
Madarak csicseregnek az ágakon,
emberek pihennek a páriszon.

A fák virágoznak, zöldellik a táj,
mint derűs diákok egy nehéz nap után,
jó idő végre megjött időbe,
nagykabát, csizma vizslát jövőre.

A gólyák hazatérnek,
fészkeket készítenek.
A fecske boldogan száll,
társaival párjára vár.

A gyerekek a tóban vígan úszkálnak,
mint a kiskacsák, úgy pancsolnak.
A hőmérséklet hűsz fokok,
itt a tavasz ez már biztos.

Tulipán, nárcisz, rózsaszál,
tavaszodván kinyílt már.
Kertünk újra életre kel,
s teletöltjük szeretettel.

RÍMEK OTTHONA

Nincsen kedvenc évszakom,
a tavaszt mégis szeretem nagyon!
A madarak újra megjelennek,
s csicsérgéssel töltik be a teret.

Ilyenkor az eső sokszor esik,
és ez sok embernek nem is tetszik.
Azonban én más vagyok, mint az átlag,
mikor az arcomon cseppek csillognak.

Tavasszal oly gyorsan zöldül minden,
mint ahogy egy papírra festék fröccsen.
Sok finom illat száll a levegőbe,
melyről maga az Élet jut eszembe.

A tavasz a Húsvét évszakja,
sok ember a Böjtöt ilyenkor megtartja.
Ám csoki evésben mindenki jeleskedik,
és ezzel a locsolókat is megvendégelik.

Mire az utolsó fióka is kikel a fészekből,
emlék se marad a hideg telekről.
A napokat egyre több napsütés jegyzi,
mely a nyarat már megelőlegezi.

TUZSON CSENGE,
TAVASZ

Göde Petra, Tavasz

Végre itt van már a tavasz,
Csipognak a madarak.
Nyílnak már a szebbnél szebb virágok,
S a tavaszi szellőben táncolnak az álmok.

Rózsaszín színben pompáznak a fák,
És lassan nyílik már az akác.
Zöldell a fű, a természet ébred,
Kinyílnak a virágok, végleg.

Virágzik a tulipán, nárcisz rózsza,
Lassacskán visszajön az összes gólya.
Itt van már a húsvét, mindenki örül,
Fennforgás van az ünnep körül.

Nem esik már többet a hó,
Elolvad a hótakaró.
Jön a meleg, süt a nap.
Nagy hanggal csörgedezik a patak.

Szolnoki Petra, Tavasz

A mező már nyitja tarka virágát
az erdő már bontja dús koronáját.
Csendes vizek partján fodrodzik a táj,
madár hang hallatszik, ugye érzed már?

A fák között szelíd, susogó szél,
árad míg az erdő véget nem ér.
A felhőtlen égbolt fényt hoz magával,
Kevesebb időt töltünk már alvással.

Bújnak A virágok ki-ki a földből,
mászik a csiga elő a fűből.
Zümmögnek a méhek virágról, világra,
nektárt szedni mennek a titkos világba.

A Nap melegét elűzi az éj,
a hold fénye mindent beér.
Az éjszaka csendjét tücskök törik meg,
a bokrokba halkan süni kevereg.

Húsvét hajnalán halkan ébred a nap,
festett tojást, csokinyuszt rejt a fű alatt.
Másnap vers hallatszik, sikítás zendül fel,
A lányt nyakon öntötték egy vödör vízzel.

Aranyosi Zselyke, Tavaszi ébredés

Táncot jár a napsugár,
Színes réten lepke száll.
Patak csobban, vígan jár,
Elvakít a csodás táj.

Téli hideg tovább száll,
Minden madár hazaszáll.
Patakparton gólya áll,
Mi ez, ha nem álomgyár?

Virág nyílik, tulipán,
Búzamező zöldell már.
Rigó dalol fenn a fán,
Isten hozott kismadár!

éjszaka a holdsugár,
Lopakodva, csendben jár.
Erdőben a medvepár,
Barlangjától elkószál.

Békát rejt a parti nád,
Ébredszik a világ.
Idő rohan, mint az ár,
Már a nyár is lesben áll.

SEBESTYÉN MIRA, TAVASZ

Itt a tavasz, madarak csipognak;
fecskék repdesnek, virágok nyílnak.
Báránfelhőkön süt át a nap fénye;
mintha égi szemmel figyelne Isten.

Itt a tavasz, pillangók táncolnak;
fészket raknak az érkező madarak.
A nap sugarai életre kelnek;
ez szívünkben melegséget gerjeszt.

Itt a tavasz, száz színe;
fekete szürke huss innen;
újra lendületet vesz a föld szíve;
ez boldogsággal tölt el minket;

Itt a tavasz, az nem áprilisi tréfa;
nézd ott kiugrott egy nyulacska.
Aranyeső, barka a láthatáron;
fiúk hada locsolni megy minden áron.

Itt a tavasz, sárgán szikrázik a nap;
virágját ontja fehér orgona;
piros tulipánok hullámoznak szépen;
illatoznak e színes vidéken;

Borin Noel

A tavasz kezdete

+ Lesendésük látni a tél
 Egyre jobban erősödik a *bőlködő napfény.
 Testünkben érezhető a változás
 Sejtjei új testbe húzó a téli komáy.

Április első hete, megmutatja itt a ^{helye} tavasz ~~helye~~
 Obcorognak, rezgerek az állatok, ~~tudják már a jővőket~~
 Tudják már a jővőket
 Zöldek a fák és virágok bontanak a tulipánok

Vártak már nagyon, most hívogat a test
 Mókával teli napokat rejt
 Örömmel és fáradtsággal jár
 Ezt vártuk ~~mindannyian~~ mindannyian már

Madarak *szárnyán száll a remény
 Reméljük, régen lesz idén is a vetemény
 Pozitív és komoly:
 irány bi a szabadba!

Csonka Emese, A tavasz

Rügyeznek a fák, kinyílnak a virágok,
előkerülnek a vékony bőrkabátok
Az utcán sétálva szembe jön egy illat,
friss üde levegő fújja el a búmat.

A legelső meleg, tavaszi napsütés,
nem hiányzik nekünk a téli hóesés.
Mostmár folyamatosan zsong a természet,
keresgélnek a fecskék a fecskefészket.

Eljön már a húsvét, hímetojás készül,
köztük néhány zöldül, többi pedig kékül.
Vendégségbe jönnek fiúk és férfiak,
versmondás után a pálinkák kinyílnak.

A hátsókertben nyílik már az orgona,
és mögötte ottvan a méhek otthona.
Felhős égből hullik a májusi eső,
vízcseppekkel telik meg a piros tető.

Süni, ne félj, nem fogunk mi téged bántani,
tudom én, hogy nem fogsz senkinek ártani.
Bár tüskéid szúrósak, nem a te hibád,
hidd el, ezen a földön mindenki imád.

Bodor Márton, Tavasz

Hamarabb kel fel a nap
egyre több a dolgozat
de a vakáció betűi
lassacskán a kedvem üdvözlík

még csalóka az idő
de nem sáros a cipő
nem kell a nagy kabát, hogy túléléd
rég volt a reményteli búék

anyák napja közeleg
virág, csoki meglepte
gyereknapi láthatáron van
a kölykök sok örömet kapnak

színes tavasz az álmom
kérlek valóra váljon
hamarosan zöldbe borul minden
szebb időre ébred az ember

napsütés vidít mindent
a medve nagyot pihent
millió rét, millió virág
színesedik szépen a világ.

RÍMEK OTTHONA

SZABÓ ZOÉ, TAVASZ

Tavasz köszönt ránk, új élet örök,
Madárdal csendül az ágak között
Hófoltok olvadnak, cseppen a jég
Narfény simítja a fák tetejét

Rügy fakad a buslakodó ágakon
A nappal is gyarapodik a másnapon
Mezőkön százszorszép nyitja a szemét
Színes virágokkal telik meg a rét

Tó tükrén táncol a néma szellő
S lágyan úsznak a bársony felhők
A patak zúgva a völgyben téved
Vize friss, mint a hajnal, mikor reggel
ébred

Csillagos ég alatt csend honol
Mögötte lassacskán a hold lohol
Tücsök hegedűjén zsong az ég
Dombok ölében dallam él.

Kerékpárok suhannak az utakon
Kimozdulni hív a tavaszi nappalon
Ezt hívják úgy, hogy éden
Máig nem értem mi volt jó a télben.

SZITA DOROTTYA, TAVASZ

Szakad az ég, és fúj a szél.
A nap már süt, de lángja kevés.
A madár fióka még gyenge,
de anyja táplálja őt szeretve.

Nyílik a virág, zöldell a fa
bimbó rügyezik már rajta.
Áprilisi fagytól mindenki fél,
hiszen úgy tudjuk, már elmúlt a tél.

Gólyák és a fecskék megérkeztek,
a tojások is fehérlenek,
lassan-lassan ki-ki kelnek,
megérkeznek a gyerekek.

A tér is megtelik étellel
kicsődül a sok-sok ember.
Mindenki élvezi a meleget,
megunták már a sok hideget

Színes szirmok sok virág
Erre várt már a világ.
A sok madár csicsereg.
Üdvözlünk téged kikelet!

HÁZI HENRIETTE, KIKELET (RÉSZLET)

„Ébredszik lassan-lassan,
Mindenütt a természet,
A napsugár csendben, halkan,
Ébreszti a medvéket.
A hegyekben nincsen már hó,
Nincs már nyoma a télnek,
Véget ért a téli álom,
Minden barna medvének.
Tavasszal a legjobb dolog,
A napsugár ereje,
Minden állat nagyon boldog,
Lesz a fáknak levele.
Fészket építenek fákon,
A vidám kismadarak,
Elbújhatnak a faágon,
Biztonságban maradnak.
Kizöldülnek rétek, mezők,
Kinyílnak a virágok,
Milliónyi virágernyők,
Lepik el a világot.
Van a réten kankalin is,
Hóvirág is sok ezer,
Kékeslila, bordó írisz,
Illatos virágtenger.
S gólyahír sárga virága,
Szemeket elkápráztat,
A gyermekláncfű is sárga,
Ejtőernyős virágzat.
Jaj, gyűlnek szürke fellegek,
Csak egy-két csepp csepereg,
Majd sűrűsödnek a cseppek,
És az eső elered.

Dörög az ég, és villámlik,
Már eléggé ijesztő,
Fény ide-oda cikázik,
Hull-hull a záporosó.
Ám kell ez az eső nekünk,
Állatnak, s növénynek,
Ez az éltető nedünk,
Víz nélkül egy sem élhet.”
Csillognak az esőcseppek,
Fűszálon és levélen,
Ha fújja a szél, lecseppen,
Elringatja gyengéden.
Ébredszik a természet,
A napsugár simogat,
A növényeket élesztgeti,
S állatokat hívogat.
„Ébredjetek” Szólt a cinke.
„Itt a tavasz! Nyitnikék!”
Nem is látni, oly picinyke.
Akárcsak a szép lepkék.
Sok a rovar, alig látszik,
Hangya sereg kaszálón,
Tücsök hegedűjén játszik,
Hallom őt, de nem látom.
Kicsi csiga-biga csúszik,
A csillogó fűszálon,
Nagyobb testvére elbújik,
Egy csodaszép virágon.
A gólyák, fecskék megjöttek,
Fészküket megtalálták,
Idáig sokat röpködtek,
Mind meglelte a párját.”

